

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

בפני **כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי**

בעניין: **המאשימה:**
מדינת ישראל
משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה
באמצעות ב"כ עוה"ד רעות זוסמן

נגד

- הנאשמים:**
1. קאסם דראגה (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד יוסי בוקר
  2. סחר דראגה (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד שי טובים
  3. חאמזי דראגה (עציר) - הסתיים
  4. עאמר דראגה (עציר) - הסתיים
  5. מחמד דראגה (עציר) - הסתיים

גזר-דין

בעניינם של נאשמים 1 ו 2 - 2

א. כתב-האישום המתוקן:

כתב האישום המתוקן, אשר בו הורשעו נאשמים 1 ו 2 בעקבות הודאתם, מייחס לנאשמים 1 ו - 2 עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בצוותא חדא, לפי סעיפים 382 (א) + 29 (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ובנוסף, לנאשם 1 גם עבירה של כליאת שווא לפי סעיף 377 לחוק הנ"ל.

י.ד. היא המתלוננת, כבת 19, בתם של נאשמים 1 ו 2, ואחותם של נאשמים 3 - 5, אשר התגוררה בעת הרלוונטית יחד עם הוריה, הנאשמים 1 ו 2, ואחיותיה שמאוזכרות בעובדות בקרוון ביער בן שמן (ראו תמונות מקום המגורים - ת/6).

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

בין התאריכים 29.7.21 – 31.7.21 נחשפה אחותה של המתלוננת למסרוניים שהוחלפו בין המתלוננת לגבר עמו הייתה בקשר והיא ספרה על כך לנאשמים 1 ו- 2.

על הרקע המתואר לעיל, בתאריך 30.7.21 בשעה 01:00, בעת שהמתלוננת ישנה יחד עם אחיותיה בקרוואן, נכנסה הנאשמת 2 לקרוון, העירה את המתלוננת משנתה ונטלה את הטלפון הנייד השייך לה, שהיה מונח תחת כרית השינה שלה.

לאחר מכן, אחד מאחיה נכנס אל הקרוון, האחיות יצאו ממנו והוא סגר את הדלת.

לאחר מכן, **נאשמת 2** נטלה לידה **כבל מאריך שהיה מונח במקום והכתה בגופה של המתלוננת**, וביקשה מעבדאללה, אחיה הנוסף, לקרוא לנאשם 1.

נאשם 1 נכנס אל הקרוון ונשך את המתלוננת בכתפה.

נאשם 1 יצא מן הקרוון, **נטל לידו צינור השקיה עשוי גומי, והכה באמצעותו את המתלוננת בגבה.**

עבדאללה הכה את המתלוננת במכות אגרוף בפניה ובצווארה.

נאשם 5 נכנס אל הקרוון ו**נאשמת 2** בקשה ממנו, כי יפתח את הקוד בטלפון הנייד השייך למתלוננת, שכן היא סירבה לעשות כן בעצמה. בתגובה, ביקש נאשם 5 מהמתלוננת כי תפתח את החסימה לטלפון הסלולארי שלה, באומרו לה שלא יתן לאיש להכותה אם תעשה כן והיא עשתה כדבריו.

מיד ובסמוך לאחר מכן, **נאשמת 2 הכתה את המתלוננת באמצעות הכבל המאריך, בעוד היא שרועה על הרצפה כשגופה מקופל.**

בזמן שנאשם 5 בחן את הטלפון הסלולארי של המתלוננת, **משך נאשם 1 בשערות ראשה.**

נאשם 5 הניח את מכשיר הטלפון הסלולארי של המתלוננת, התקרב לעברה יחד עם עבדאללה ו**נאשם 5 הכה את המתלוננת בגופה.**

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

נאשמים 3 ו-4 נכנסו אל הקרוון ונאשמת 2 אמרה להם: "תשחטו אותה" ואז בעטו נאשמים 3 ו-4 במתלוננת.

הנאשמים יצאו מן הקרוון, ובהמשך נכנס אליו עבדאללה, כשהוא אוחז בחבל בידו. הוא קשר את המתלוננת בידיה, ברגליה מאחורי גבה. משהצליחה להשתחרר מהקשירה, אמר נאשם 1 לעבדאללה ולנאשם 3 שיביאו את המתלוננת לקרוון ההורים, על מנת שהמתלוננת לא תוכל לברוח.

עבדאללה נכנס לקרוון, תפס את המתלוננת בחולצתה והוביל אותה אל קרוון ההורים.

נאשם 1 נכנס אל קרוון ההורים וסטר למתלוננת פעמיים על לחייה. משהבחינה נאשמת 2 כי עבדאללה אוחז בידו בדבק סלוטייפ, אמרה נאשמת 2: "זה לא טוב, היא תשחרר את עצמה, תביאו את השרשרת של הכלב".

לאחר כשעה לערך, הביא עבדאללה את השרשרת המשמשת את הנאשמים לקשירת הכלבים ונתן אותה לנאשם 1. נאשם 1 קשר באמצעות השרשרת את רגלה של המתלוננת לרגל המיטה שהייתה בסמוך.

המתלוננת נרדמה במצב זה, כשהיא קשורה לרגל המיטה עד שעות הבוקר המוקדמות.

בהמשך הבוקר, נכנסה אחת מאחיותיה לקרוון ההורים, כשבידה דלי עם מים ואמרה לה כי נאשם 1 אמר שתתקלח.

בהמשך, נכנסה אחות נוספת לקרוון ההורים ואמרה למתלוננת, כי נאשם 1 מתכוון להביא נחש שיהרוג את המתלוננת. בתגובה ביקשה המתלוננת ממנה שתביא לה את מפתחות המנעול של שרשרת הברזל ואחותה השיבה כי המפתח מצוי ברשות נאשם 1. בשעות הצהריים, בקשה המתלוננת מאחותה, כי תחפש את מפתח השרשרת והיא עשתה כן והעבירה את המפתח לידי המתלוננת. אז, הצליחה המתלוננת לברוח מן המקום.

עקב מעשיהם נגרמו למתלוננת חבלות שונות המתוארות בעובדה 24, שאותן ניתן לראות בתצלומים במ/1 ו- במ/2.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-08-33011 מדינת ישראל נ' דראגה (עציר)
ואח'

ב. מתחם ענישה:

התכלית העומדת אחר העבירות בהן הורשעו הנאשמים 1 ו 2 היא השמירה על שלומם, גופם וביטחונם הפיזי והנפשי של ילדים, קטינים ובגירים, בתוך התא המשפחתי, שמירה על כבודם, והדאגה שלא יהיו מושא לאלימות או להפחדה או לשלילת חירותם, בתוך ביתם מבצרם.

המאשימה הזמינה את בית-המשפט לקבוע מתחם אחיד למתואר בכתב-האישום שנע בין 3 – 6 שנות מאסר בפועל והבהירה, כי לא מצאה פסיקה המתאימה לנסיבות המקרה להגשה כתמיכה למתחם המוצע.

הנאשמים הציעו מתחם ענישה כולל שנע בין 6 – 18 חודשי מאסר בפועל והגישו פסיקה מסוימת הדנה במקרי אלימות, אך לא מקרים של אלימות בתוך המשפחה, ולפיכך יש לאבחן פסיקה זו (ראו: ת"פ 19-02-59923 מחוזי מרכז, ת"פ 16-06-45642 מחוזי נצרת).

יש לזכור, כי הנאשמים הורשעו בעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא חדא, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין שהעונש המרבי הקבוע בגינה הינו שש שנות מאסר, וזהו מתחם הענישה המרבי שהוצע בידי המאשימה, הגם שלנאשם 1 יוחסה עבירה נוספת, הנבלעת במסכת האירועים, של כליאת שווא לפי סעיף 377 שהעונש המרבי הקבוע בצדה הינו שלוש שנות מאסר.

ודוק: המאשימה לא ייחסה לנאשמים עבירת אלימות מסוג אחר, שיתכן וניתן היה לייחס, ולפיכך בעת קביעת המתחם, למרות חומרת המעשים, יש להביא בחשבון גם את העונש המרבי הקבוע בצד העבירה.

אף אני לא איתרתי פסיקה זהה בעובדותיה לעובדות המקרה העומד לדיון בפניי, ולפיכך אציג פסיקה בעלת דמיון שממנה ניתן להסיק מסקנות מוגבלות בדבר מתחם הענישה.

לאחר שבחנתי את עובדות כתב-האישום ושקלתי בנושא, נוכח עקרון ההלימה, ופסיקה דומה הנוהגת בתחום, אני קובע כי המתחם הכולל ביחס לכל כתב-האישום הוא בין 24 חודשי מאסר בפועל (שנתיים מאסר בפועל) ל – 60 חודשי מאסר בפועל (חמש שנות מאסר בפועל).

אפנה בעניין זה לפסקי-הדין הבאים, שאותם יש לקרוא ולאבחן לקולה או לחומרה לנסיבותיהם ושוב אני מדגיש, כי אין מדובר בפסקי-דין בעלי עובדות דומות, אלא כמדד עונשי כללי:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ראח'

רע"פ 6464/10 יעקב דדון נגד מדינת ישראל (20.9.10):

נאשם, בעל עבר פלילי אשר תקף את זוגתו ואת בנו הקטין נדון ל - 36 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 10909-09-16 (מחוזי מרכז) דסוקי נגד מדינת ישראל (10.1.17):

נאשם, בעל עבר פלילי, אשר תקף את בנו ואשתו, בין השאר, סטר על פני הקטין, משך באוזנו, איים עליו בסכין, הכה בידיו, בחלקי גופו, בשלושה אישומים שונים, נדון ל - 20 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 11067-07-19 (מחוזי מרכז) מגרלישווילי נגד מדינת ישראל (19.11.19):

נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע במסגרת חמישה אישומים, ובהם עבירות אלימות כלפי זוגתו ובניו הקטינים. בין השאר, סטר לבנו הקטין, הפך אותו עם ראשו כלפי מטה, סטר לאמו של הנאשם, אשר ניסתה לקחת אותו מידי, וחבט במכות אגרופ בראשה וכתפיה, וכן במועדים נוספים, סטר לילדיו הקטינים, חבט בהם במכות אגרופ, בבעיטות, בדחיפות, באחד המקרים סטר 20 פעם לבנו הקטין וכיו"ב, נקבע מתחם שבין 24 - 72 חודשי מאסר בפועל, נדון ל - 41 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 10275-09-18 (מחוזי מרכז) אזולאי נגד מדינת ישראל (9.12.18):

בית-המשפט המחוזי המליץ על חזרה מערעור הנאשם - וכך נעשה - נאשם, אשר תקף את ילדיו במכות אגרופ, סטירות, איים עליהם, בעט באחד מהם, הכה בו במכת אגרופ בשיניו, נגח באחר, הכה בו באמצעות מקל, וכיו"ב, לאורך שנים, בעל הרשעה קודמת אחת, תסקירים לא חיוביים, נדון ל - 16 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 437/09 פרקליטות מחוז ירושלים נגד פלוני (10.10.10):

נאשם שלאחר שמיעת ראיות הורשע בביצוע מספר רב של עבירות אלימות במשפחה, בין השאר תקיפת אחת מהן מספר רב של פעמים באמצעות מקל, מכות אגרופ, קשירת הידיים והרגליים והכאה, ומעשים חמורים יותר מאלו המיוחסים לנאשם דן, ובכלל זה חשמול הבנות - מעשים שבית המשפט הגדירם "קשים ומעוררי פלצות", נדון ל - 12 שנות מאסר.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

עפ"ג 17237-09-14 (מחוזי באר שבע) **חסן נגד מדינת ישראל** (3.12.14):

נאשם, אשר תקף את שני בניו הקטינים במקל על ידיהם ועל רגליהם, סטר לבתו, תקף אותה בחגורה, נדון ל - **15 חודשי מאסר בפועל**.

תפ"ח 802-06-12 (מחוזי תל-אביב) **מדינת ישראל נגד פלוני** (17.2.13):

בגין ריבוי עבירות של תקיפה, איומים, התעללות בקטין, בשמונה אירועים שונים, משיכה בשערות, תקיפה, הכאת ילדיו בחגורה, סטירות, הכאות בידיים, תסקיר חיובי, עבר נקי, נדון ל - **54 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 45690-11-11 (שלום פ"ת) **מדינת ישראל נגד פוזיילוב** (11.10.12): נדון נאשם אשר ביצע עבירות אלימות שונות, משך שנים, כלפי ילדיו הקטינים, בין השאר באמצעות חגורה, בעל עבר פלילי, כולל מאסר מותנה שהופעל, נדון ל - **24 חודשי מאסר בפועל**.

ת"פ 24402-02-17 (שלום ב"ש) **מדינת ישראל נגד פלוני** (3.5.18): נדון מי אשר תקף את רעייתו ואת ילדיו הקטינים בסטירות, דחיפות, ובאמצעות מקל עץ בידיהם ורגליהם, בעל עבר פלילי ובכלל זה כלפי רעייתו, תסקיר שאינו חיובי ל - **40 חודשי מאסר בפועל**.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשים:

האלימות שאותה נקטו נאשמים 1 ו - 2 כלפי המתלוננת, בתם, **קשה וחמורה**.

תיארתני במסגרת העובדות את **מסכת האלימות**, שהייתה מנת חלקה של המתלוננת שכל הקורא אותה תצלינה אוזניו ותדהמה עולה על פניו נוכח השאלה, כיצד יכלו נאשמים 1 ו - 2 לנקוט במסכת אלימות **נמשכת** שכזו כלפי בתם.

אין צורך לכביר במילים ודי להזמין את הקורא **לעיין באסופת התמונות המתעדות את חבלותיה** (במ/ + 1/במ) (במ/3 - התעודה הרפואית) ורק לאחר מכן, **תתברר התמונה כולה**

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

ויובן איזה מסע של אלימות קשה היה מנת חלקה של המתלוננת מידי הנאשמים 1 ו 2 –
והאחרים, וזאת רק משום שניהלה קשר של מסרוניים עם אחר.

בתצלומים ניתן לראות המטומה רחבה על זרוע ימין, סימני חבלה של צינור או כבל על צווארה, המטומות רחבות על ירך ימין, חבלות על יד שמאל, המטומה בעין שמאל, חבלות בפניה, בבסיס אפה, שני סימני נשיכה בזרוע שמאל, סימנים רבים של חבלות המתיישבות עם מכות הצינור והכבל על כך גבה, סימן נשיכה על זרוע שמאל, המטומה רחבה על ירך שמאל.

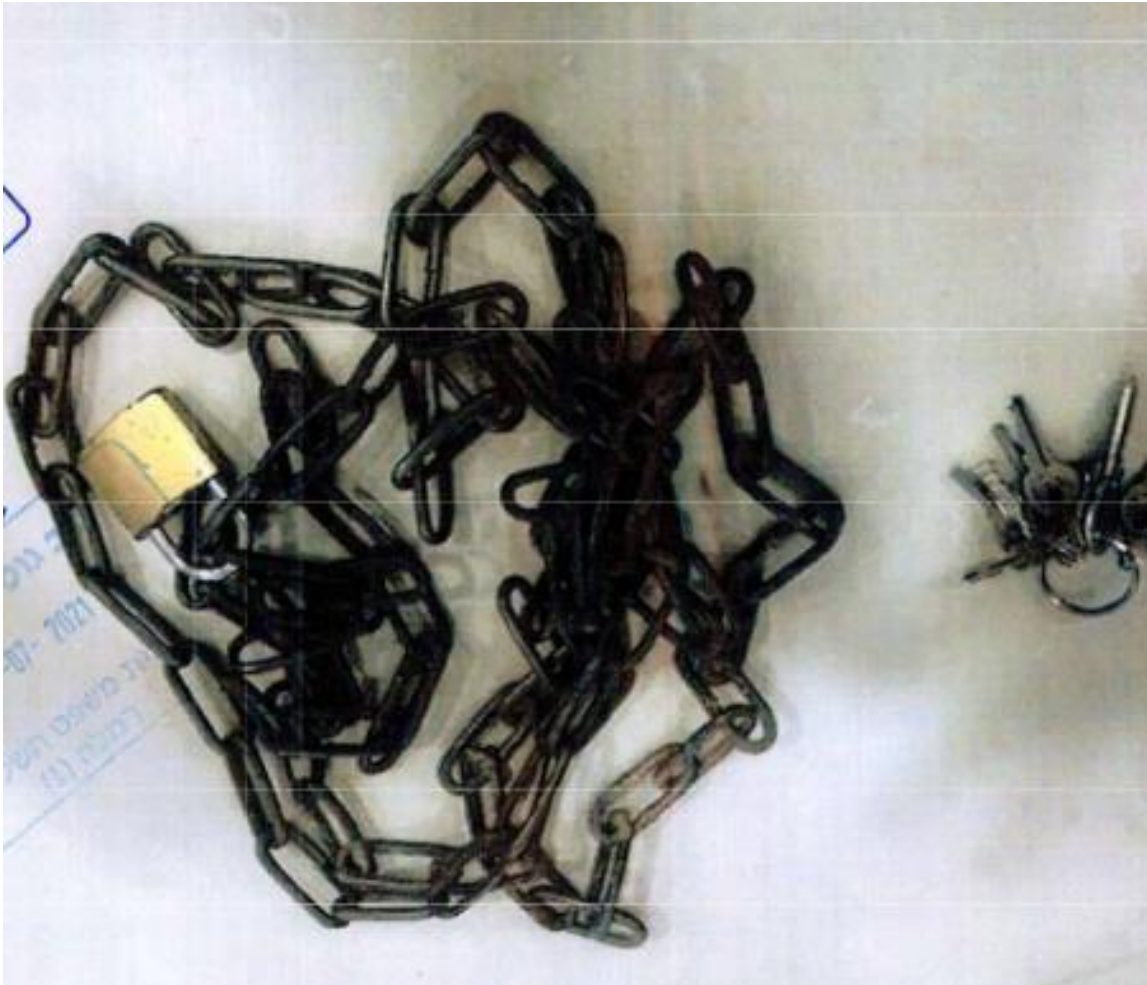
אכן, לא נותר חלק בגופה של המתלוננת, שלא סבל חבלות נוכח התנהגותם מעוררת החלחלה של הנאשמים 1 ו 2 והאחרים.

עוד אפנה ליחס הכללי אל המתלוננת בעת האלימות, **כאל חיה, עת נקשרה בשרשרת ברזל**
עבה המיועדת לקשירתם של כלבים:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

הלב ממאן להאמין כיצד נהגו הנאשמים 1 ו- 2 והאחרים בבתם באכזריות שכזו. אלימות זו, הניבטת מתוך עובדות כתב-האישום והמקבלת המחשה בתמונות החבלות חייבת להוביל לענישה חמורה ביותר, אשר תשיב להם כגמולם, תרתיע אותם מלשוב ולבצע עבריינות דומה, (נוכח העובדה כי הם הורים ל- 17 ילדים נוספים) ותרתיע את הרבים שכמותם.

אין כל תירוץ ולא ניתן לקבל שום הסבר לאלימות שכזו - לא תירוץ הנטוע בתרבות ולא הסבר הנטוע בטענה "חינוכית" הזויה אחרת, ואם יש "תרבות" אלימה שכזו היא חייבת להעלם מן העולם באמצעות ענישה מרתיעה ביותר. עמד על כך בית-המשפט העליון במסגרת ע"פ 4596/98 פלונית נגד מדינת ישראל, פ"ד נד (1) 145: "ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכול וכול, והיא שריד לתפיסה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

חברתית-חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבוט כרצונו, כך גם כאשר ההורה מאמין בתום-לב שמפעיל הוא את חובתו וזכותו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאיפתנו לחברה נקייה מאלימות. שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעים המבזים ומשפילים את הילד כשיטת חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום".

הנאשמים 1 ו - 2 חייבים להרגיש "על בשרם" מאחורי סורג ובריה, את סבלה של המתלוננת נוכח האלימות הגובלת באכזריות, שהפעילו על גופה, באופן שיעביר להם ושכמותם מסר גמולי, חד וברור, כי כך אין נוהגים. בעניין זה לא יהא מיותר לאזכר את עדותה של האחות שכן העידה, הממחישה (בהעדר עדות המתלוננת) את עוצמת הכאב של המתלוננת, ומנגד את אטימות האוזניים של נאשמים 1 ו - 2 נוכח זעקות הסבל, הבכי והייאוש שהדהדו בתוך הקרוון, ואין איש פוצה פה, אין איש שומע, אין איש מזיל דמעה ואין לבו של איש מתרכך, אלא שממשיכים וממשיכים במעשיהם האלימים כמעין המתגבר (עמודים 50, 64):

ת. כשהם הרביצו לה. היא גם צרחה.

ת. שמעתי שאבא שלי אומר לה מלים לא יפות, שמעתי אותה צועקת. ושמעתי אותה אומרת למען השם אל תרביצו לי.

בית-המשפט העליון קבע לא אחת - ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל – (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחדי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה כזו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג...נפיצותן של עבירות אלה והצור להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

ובע"פ 8745/08 פלוני נגד מדינת ישראל ואח', תק-על 2011(4), (2794) נקבע:

"דומה כי העונש שהושת על המערער אכן סוטה מרף הענישה המקובל בעבירות דומות. נכון הדבר, כי לעולם מקרה אחד איננו דומה לאחר, וכי הכאב והנזק שנגרמו למתלוננת ולילדים כאן אינם ניתנים

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

להשוואה מדויקת עם מקרים אחרים. **יתכן אפילו שראוי היה להעלות במידה מסוימת את רף הענישה כאן ולבטא בכך ביתר שאת את תחושת הסלידה של החברה מעבירות מסוג זה שביצע המערער, שגזל מאשתו ומילדיו את ביטחונם האישי בביתם, פגע בהם והפעיל כלפיהם משטר של אימה וטרור.** אולם העלאת רף הענישה צריכה להיעשות בצורה הדרגתית, תוך בחינה של רף הענישה הנוהג, הן ביחס לעבירות הקונקרטיות שבפנינו, והן ביחס לעבירות אחרות בדיני העונשין"

וכן דברים שהובאו בהסכמה מתוך רע"פ 182/13 **משה נגד מדינת ישראל**, תק-על 2013(1), 3378 :

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה הייתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה. אכן, תגמול כנקמה אינו מידה בין מידות הענישה; אך כאשר מדובר בענישה של מעשה פשע חמור, כגון זה שלפנינו, יש שמצוי גם מצוי בדרכי הענישה ובמטרותיה, בין היתר, שיקול התגמול בתור הבעת סלידה ושאת נפש ממעשה העבירה, אשר מעוות את דמותה התרבותית הבסיסית של חברה אנושית... וחומרת הענישה היא ביטוי להוקעת המעשה ולסלידה הימנו

וכן בשינויים המחויבים, בע"פ 8554/09 **פלוני נגד מדינת ישראל**, תק-על 2010(1), 565): .

"...**הנפש מזדעזעת כאשר הורה מתאכזר לילדיו ותחושתנו המוסרית מתקוממת נגד האכזריות שבהתנהגות מתנכרת זו**"...מעשי התעללות בקטינים, כפי שמיוחסים למערער, יש בהם מימד חמור במיוחד. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל עבירה זו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומקומם את תחושתנו המוסרית. פן זה אינו נלווה לכל מעשי אלימות, והוא אשר מייחד את עבירת התעללות... על כן, **מעשים שכאלו צריכים לגרור תגובה עונשית קשה ביותר, וחובה על בתי המשפט להכביד את ידיהם במקרים מעין אלו.** ידוע הוא שככל שחומרת העבירה והצורך בהרתעה גוברים, פוחת משקלם של השיקולים האישיים. כאשר אותו הורה עומד בפני בית המשפט ומבקש בלשון תחינה הקלה בעונשו, חייבים אנו לשוות לנגד עינינו את מעשיו האכזריים של אותו הורה. זה **העומד עתה בבית המשפט בראש מורכן ומושפל ומבקש את מידת הרחמים, הוא אותו אדם אשר הפגין לפני זמן לא רב "גבורה" כלפי ילדיו הקטינים ונהג בהם בדרך מבזה משפילה ומעוררת סלידה.** עמד על כך בית משפט זה: "דומה שאין צורך להכביר מלים הרבה על מנת להציג את מידתה הגדושה של האכזריות ואת קשיחות הלב המאפיינים מעשים אלה ... נסיבותיו האישיות של מי שמורשע בעבירות מסוג זה, מאבדות את משקלן לנוכח הענין הציבורי שבמתן הגנה מלאה לקטינים חסרי ישע מפני התעללות מצד הוריהם, המופקדים על שלומם ושלמות גופם ונפשם"

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

בע"פ 4596/98 פלוגית נגד מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145 (2000), נקבע כדלקמן:

"ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלתם וביזוי כבודם כשיטת חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכל וכל, והיא שריד לתפיסה חברתית חינוכית שאבד עליה כלח. הילד אינו רכוש הורהו, אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבוט כרצונו... הילד תלוי בהורהו, זקוק לאהבתו, להגנתו ולמגעו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשפלה אינה תורמת לאישיותו של הילד ולחינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותיו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו בכבודו ובהתפתחותו התקינה..."

העבירות בוצעו בתוך התא המשפחתי – אב ואם, ובסיוע האחרים, נגד מתלוננת חסרת אוניס, שבשלב מסוים כבולה בשרשרת למיטה, שרועה ארצה, תוך פער כוחות ובלא להראות כל חמלה נוכח זעקותיה חסרות האונים.

אין מדובר במעשה חד פעמי, אלא ברצף אירועים שנמשך פרק זמן נכבד ביותר – החל מתאריך 30.7.21 בשעה 01:00 עד שעות הצהריים עת הצליחה להימלט, ודובר באלימות חוזרת ונשנית, כל אחד מהנאשמים כטוב בידו, או בכלי אשר אחז בה.

כל זאת מתרחש בתוך הקרוואן שבו נכלאה, שרועה וכבולה בשרשרת:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

הנאשמים 1 ו- 2, אשר אמורים היו להיות **מגנם** של המתלוננת, לשמור עליה בתוך התא המשפחתי, הפכו אותה לשק חבטות.
(2). אבחנה בין מעשיהם של הנאשמים 1 ו- 2:

למרות ששני הנאשמים 1 ו 2 הואשמו בתקיפת המתלוננת בצוותא חדא, ולפיכך כל אחד מהם אחראי גם למעשהו של האחר, אשר נעשה על דעתו והסכמתו, הרי שלעניין הענישה אפרט להלן את מעשיהם האלימים של שני הנאשמים:

נאשם 1:

נשך את המתלוננת בכתף.

הכה בגבה של המתלוננת באמצעות צינור השקיה מגומי.

משך בשערות ראשה.

הורה לעבדאללה ולנאשם 3 שיעבירו את המתלוננת אל קרוון ההורים כדי שהיא לא תוכל לברוח.

סטר לנאשמת פעמיים על לחייה.

קשר את רגלה של המתלוננת לרגל המיטה באמצעות שרשרת המשמשת לקשירת הכלבים.

איני מייחס לנאשם 1 אמירה ישירה שלפיה יביא נחש כדי להרוג את המתלוננת, שכן זו נאמרה מפיה של אחותה ולפי העובדות אין לדעת האם הנאשם 1 אמר זאת כמפורט בעובדה 21.

איני מקבל את טיעוני ב"כ הנאשם 1, שלפיהם: "מישהו פה ריסן את הדברים לדעתי" (עמוד 100 שורה 32). עיון ברצף אירועי האלימות שבהם נקט נאשם 1 מלמד, כי הוא היה פעיל מאוד וכלל לא ריסן או מנע את המעשים. ואכן, עיון בקטע מעדותה של האחות מלמד, כי נאשם 1 כלל לא ריסן את מהלך הדברים, אלא להיפך (עמוד 47 לפרוטוקול):

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

ת. אמא שלי נכנסה אליה לחדר והתחילה להרביץ לה ולשאול איפה הטלפון. אח שלי עבדאללה הלך וקרא לאבא שלי, ואבא שלי נכנס לחדר והתחיל להרביץ ליסמין. אחרי זה אח שלי עבדאללה התקשר לאחים שלי שהם היו בעבודה, כשאחים שלי חזרו מועבודה עאמר התחיל לקלל את אבא שלי ואמר לו מה שאתה עושה זה טעות. אבא שלי אמר לעאמר תלך ותראה מה אחותך עשתה ואז אחרי זה תקלל אותי ותגיד לי מה שאתה אומר. הוא נכנס הוא נעל את הדלת, אני לא יודעת מה קרה בפנים. אחרי

נאשמת 2:

נוטלת את מכשיר הטלפון הסלולארי של המתלוננת.

הכתה בגופה של המתלוננת באמצעות כבל מאריך.

לאחר מכן, הכתה בגופה שוב באמצעות הכבל המאריך, בעודה שרועה ארצה.

אמרה לנאשמים 3 ו 4 "תשחטו אותה".

הורתה להביא את שרשרת הכלב כדי לקשור את המתלוננת.

כאשר אני בוחן את מעשי האלימות, כפי שפרטתי לעיל, איני סבור, כי לעניין זה יש למצוא אבחנה כה חדה בין עונשם של נאשמים 1 ו 2, שהרי הייתה זו מסכת אלימות, אשר בוצעה בצוותא חדא – כל מעשה נעשה במסגרת האירוע כולו, בידיעתו ובהסכמתו של האחר, וכל אחד מהם נקט באלימות והנחה לבצע אלימות בדרכו שלו. ידו של זה היא ידו של האחר ורגלו של זה היא רגלו של האחר.

כך, אין לבצע אבחנה לחומרה ביחס לנאשם 1 רק משום שיוחסה לו עבירת הכליאה, משום שהוא עצמו כלא וכבל את המתלוננת, שהרי גם נאשמת 2 ידעה על הכליאה ועל הכבילה והמשיכה במעשיה לאות הסכמה לכך.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

(3). עקרון האחידות בענישה:

במעמד הכרעת-הדין, נדונו נאשמים 3 – 5 – אחיה של התלוננת, לאור הסכמת המאשימה והסדר הטיעון, **לענישה בת 6 חודשי מאסר ושמונה ימים**, המשקפת את תקופת מעצרו, והם שוחררו ממעצרו בו ביום.

האח הנוסף, עבדאללה, שמאוזכר בעובדות, טרם הגיע למיצוי הדין, ונמסר **כי טרם אותר**.

בכל הקשור לעקרון אחידות בענישה, אפרט את חלקם של נאשמים 3 – 5, אחיה של המתלוננת, וחלקו של עבדאללה:

נאשמים 3 + 4:

לאחר שנאשמת 2 אמרה להם לשחוט את המתלוננת בעטו בה.

ברור לכל, כי אין להשוות בין עניינם של נאשמים 3 ו- 4 לעניינם של נאשמים 1 ו- 2 מבחינת היוזמה, ההנחיה וחומרת האלימות שנקטה.

בידם של נאשמים 1 ו- 2 היה הכוח לעצור את מסע האלימות – לא בידם של נאשמים 3 ו- 4.

נאשם 5:

שידל את המתלוננת לפתוח את המכשיר הסלולארי שלה, בהבטיחו לה שאם תעשה כן איש לא יפגע בה ומיד כאשר עשתה כן, הכתה נאשמת 2, בנוכחותו, את המתלוננת באמצעות הכבל המאריך.

כאשר הוא בוחן את הטלפון הסלולארי של המתלוננת, בנוכחותו נאשם 1 משך בשערות ראשה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

לאחר שבחן את המכשיר הסלולארי של המתלוננת, וראה את תקיפותיהם של נאשמים 1 ו- 2, הכה את המתלוננת בגופה.

אכן, למרות שחלקו של נאשם 5 היה רחב יותר מחלקיהם של נאשמים 3 ו-4, עדיין אין להשוות בין חלקו לחלקם של הוריו, הנאשמים 1 ו-2, אשר יזמו את נקיטת האלימות, הורו לו את הוראותיהם שבהתאם לה פעל ושהייתה להם שליטה על סיום מסע האלימות.

עבדאללה:

נכנס לקרוון וסגר את הדלת.

נאשמת 2 לאחר שהכתה את המתלוננת עם כבל מאריך הורתה לו לקרוא לנאשם 1.

הכה את המתלוננת במכות אגרוף בפניה ובצווארה.

קשר את המתלוננת באמצעות חבל בידיה וברגליה מאחורי גבה.

העביר את המתלוננת אל קרוון ההורים לפי הוראת נאשם 1, כדי שהיא לא תוכל להימלט בקלות.

הביא את השרשרת המשמשת לקשירת הכלבים, והעניק אותה לנאשם 1, לשם קשירת המתלוננת.

כזכור, **הדין עם עבדאללה טרם מוצה** ואין להסיק מסקנות הנוגעות לאחידות בענישה מעניינו לעניינם של נאשמים 1 ו-2.

(4). שיקולים מקלים:

נשמעו עדי האופי הבאים ושקלתי את הדברים שהם מסרו לזכות הנאשמים 1 ו-2:

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-08-33011 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

עאדל בדיר, ראש עיריית כפר-קאסם, העיד כי הוא מכיר את הנאשמים 1 ו-2 מתוקף תפקידו כראש עיר, העיד כי מדובר במשפחה חיובית, נורמטיבית, אשר עסוקה בגידול 18 ילדיהם, אשר נענית לכל קריאת התנדבות לטובת הכלל.

ספואד טהא, מנהל בית-הספר היסודי בכפר קאסם, העיד כי הוא מכיר את נאשמים 1 ו-2 מתוקף תפקידו בחינוך ילדיהם, שלושה מהם לומדים עתה בבית-הספר, הביע חשש להמשך לימודיהם וחינוכם בהעדר הוריהם, סיפר כי מדובר בהורים אכפתיים, מעורבים, הדואגים לחינוך ילדיהם, ואשר תורמים בהתנדבותם לסביבה.

חמיס אבו צעלוק, ראש וועדת הסולחה בכפר קאסם, העיד כי הוא מכיר את הנאשמים 1 ו-2, אשר כל חייהם עובדים לפרנסתם בכבוד, דואגים לגידול ילדיהם, שתורמים לסביבה, הציע ערבויות שיגנו על המתלוננת ויעזרו לה להשתלב בחזרה במשפחה.

רונן כהן, חבר של המשפחה, העומד עמה בקשרי עסקי, הוסיף כי לא הבחין במשפחה במשהו "חריג" והוסיף את דבריו.

חאמד דרג'נה, אחיו של נאשם 1, העיד כי נוכח מעצרו של נאשמים 1 ו-2 הוא מטפל בבני המשפחה, במיוחד בקטינים וסיפר על מקרה שבו אחת מבנותיהם, קטינה, נמצאה משוטטת בלא השגחה והוא מיהר להעניק לה סיוע וקלט אותה אל ביתו. הביע רצון לאתר את המתלוננת ולשלב אותה בחיים טובים.

הנאשמים 1 ו-2 נעדרי כל עבר פלילי וזוהי הסתבכותם הראשונה עם החוק. אין חולק, כי אין דינם של נאשמים, אשר רגילים לשהות מאחורי סורג ובריח, הבאים ויוצאים את שערי הכלא, כדינם של נאשמים האסירים לראשונה, ואשר אינם מורגלים בכך.

נאשמים 1 ו-2 הורשעו **בעקבות הודאתם** ומלבד שמיעת עדותה של עדה אחת, הקטינה, חסכו זמן ציבורי ניכר (כ – 38 עדים).

נאשמים 1 ו-2 הינם הורים ל – 17 ילדים נוספים ונמסר כי 8 מהם קטינים הסמוכים על שולחנם, כאשר משמעות הדבר ברורה – משך תקופת מאסרם הקטינים יגדלו בלא הוריהם, ועדיין שמעתי כי קיימת מערכת תמיכה חלופית בדמות הדוד.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21-08-33011 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

יחד עם זאת אזכיר פסיקה רבת שנים של בית-המשפט העליון, שלפיה דווקא בעבריינות בתוך התא המשפחתי, על רק מה שמכונה "כבוד המשפחה", יש להחמיר בענישה ולדחוק הצדה שיקולים אישיים:

ראו בשינויים המחויבים בע"פ 1187/22 מדינת ישראל נגד מחמוד זיאדאת (06.03.2022):

"כמו כן, בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בענישה מחמירה כאשר עסקינן בעבירות חבלה חמורה...**והדברים נכונים ביתר שאת כאשר העבירות מבוצעות על רקע מה שמכונה "כבוד המשפחה"...**אמנם, כפי שציין בית המשפט המחוזי, עובר למעשים נושא כתב האישום המתוקן, המשיב קיים אורח חיים נורמטיבי. **ואולם, בית משפט זה עמד על כך שכאשר מדובר בעבירות אלימות על רקע "כבוד המשפחה", יש לתת לכך משקל מוגבל, שכן עבירות אלה אינן מאופיינות בביצוע על ידי עבריינים".**

וכן בע"פ 4157/21 **היאם סואעד נגד מדינת ישראל** (01.02.2022): "כפי שציין בית משפט קמא, **אלימות נגד נשים בשם "כבוד המשפחה" היא תופעה שיש לעקור משורש. במובן זה, המעשה מחייב החמרה".**

נאשם 1 הביע צער וחרטה על המעשים. הוא הביע רצון לאתר את המתלוננת ולהשיב אותה לחיק המשפחה, הביע דאגה ליתרת הילדים.

נאשמת 2 לא הגיבה, אך ניכר היה מתוך בכיה כי היא מביעה צער וחרטה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

ד. מסקנות:

לא נמסרה עמדת המתלוננת, נפגעת העבירה, משום שלפי מה שמסרה המאשימה, היא אינה מאותרת, למרות שנעשים מאמצים חקירתיים לאיתורה.

עוד יצוין, כי במסגרת הסדר הטיעון הגבילה המאשימה את טיעוניה לעונש לארבע שנות מאסר (48 חודשי מאסר בפועל).

שקלתי בכובד ראש את השיקולים שפורטו לעיל והמלאכה לא הייתה פשוטה כלל ועיקר.

אין זהו מקרה פשוט להכרעה, שכן עוצמת המעשים האלימים נוכח תמונות החבלות, מחייבת ענישה מחמירה, חריפה וכואבת המשיבה לנאשמים 1 ו-2 כגמולם על מעשיהם הרעים, באופן מרתיע, חד וברור. ומנגד, המשמעות הנלווית ליתרת ילדיהם ובעיקר לאלו הקטינים, אשר יגדלו תקופה נוספת בלא אב ואם, תוך חשש מפני התדרדרותם. בעניין ציין ב"כ נאשם 1: "אבקש חזרתו של האבא למשפחתו בדחיפות לשקם את ההריסות" (עמוד 101 שורה 8 והלאה), אולם הריסות אלו היו מעשי ידיו.

כאשר שקלתי את כל הנימוקים דלעיל, נוכח חומרת המעשים האלימים שתוארו לעיל, הטבולים באכזריות, אך מנגד שמדובר בייחוס עבירה שיתכן ואינה מתאימה לעובדות, שהעונש בגינה עד שש שנות מאסר, וכן את העובדה כי מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי, ואת החיסכון בזמן ציבורי, את המשמעות הנלווית של עונש המאסר ביחס ליתרת הילדים הקטינים - הגעתי למסקנה כי עם כל המשמעות הנלווית והנסיבות האישיות, אלו חייבים להידחות מפני חומרת המעשים ולפיכך הענישה חייבת לתקופה משמעותית ביותר של מאסר בפועל המתיישבת וההולמת את האופן שבו רואה החברה את חומרת המעשים, והמעבירה מסר של הרתעת היחיד והרבים, והמבהירה כי אין כל הצדקה תרבותית או "חינוכית" למעשים שכאלה.

בכל הקשור להיקף הפיצוי - נוכח העובדה כי במסגרת הליכים פליליים אין נוהגים להטיל פיצוי התואם את כלל נזקה של המתלוננת, בכל ראשי הנזק הקיימים, ויש להניח כי היא תזקק הן לשיקום גופני והן לשיקום נפשי, ועל כן יש לקבוע לזכותה פיצוי בהיקף נרחב.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33011-08-21 מדינת ישראל נ' דראגה(עציר)
ואח'

ה. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים 1 – 2 את העונשים הבאים:

- א. 42 חודשי מאסר בפועל (3.5 שנים) לריצוי מיום מעצרו ה- 1.8.21.
  - ב. 6 חודשי מאסר שאותם לא ירצו הנאשמים, אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם עבירת אלימות כלפי הגוף, וביחס לנאשם 1 גם עבירה של כליאת שווא.
  - ג. פיצוי כספי בסך 80,000 ₪ (40,000 ₪ לכל אחד מן הנאשמים 1 ו- 2), אשר ישולם לזכות המתלוננת, ואשר ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.8.22 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. **הפיצוי יופקד בקופת בית-המשפט עד לאיתור המתלוננת.**
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ב, 08 מאי 2022, במעמד הצדדים.

מנחם מזרחי, שופט, סגן הנשיאה